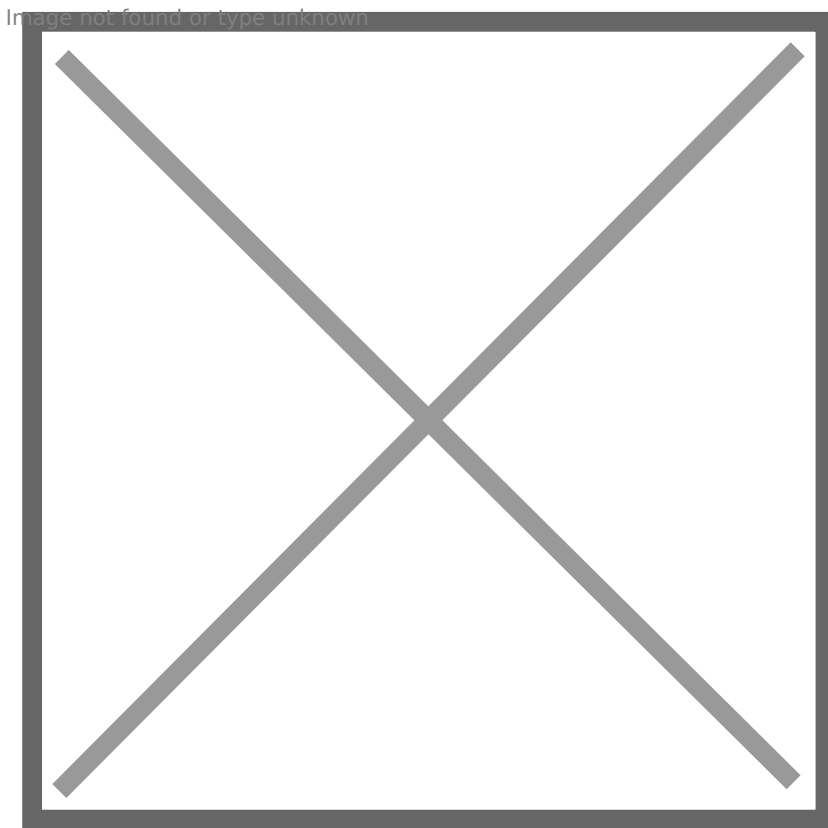

Rozwój SOM

#Przemysł zbrojeniowy 11 marca 2012

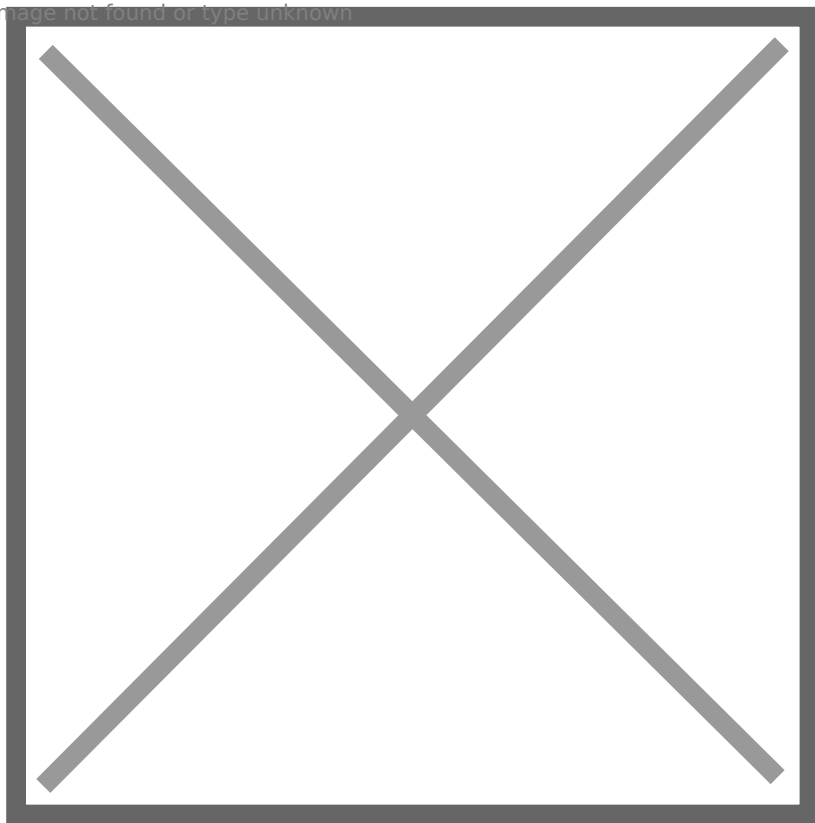
Tureccy konstruktorzy opracowują kolejne warianty pocisku samosterującego SOM. W wersji lądowej pociski będą wystrzeliwane z wyrzutni przewożącej 2 zasobniki startowe.

Rodzina pocisków samosterujących SOM (*Stand-off Mühimmat Seyir Füzesi*) jest rozwijana przez TÜBİTAK-SAGE od 2006. Istnienie lotniczej wersji SOM ujawniono 4 czerwca 2011 w czasie obchodów 100-lecia tureckiego lotnictwa wojskowego ([DSEI 2011: Turecki pocisk samosterujący](#), 2011-09-20). SOM jako pierwszy system uzbrojenia poza USA wykorzystuje Universal Armament Interface (UAI), który ma ułatwić

integrowanie uzbrojenia ofensywnego z platformą-nosicielem. UAI jest rozwinięciem Mil Std 1760.

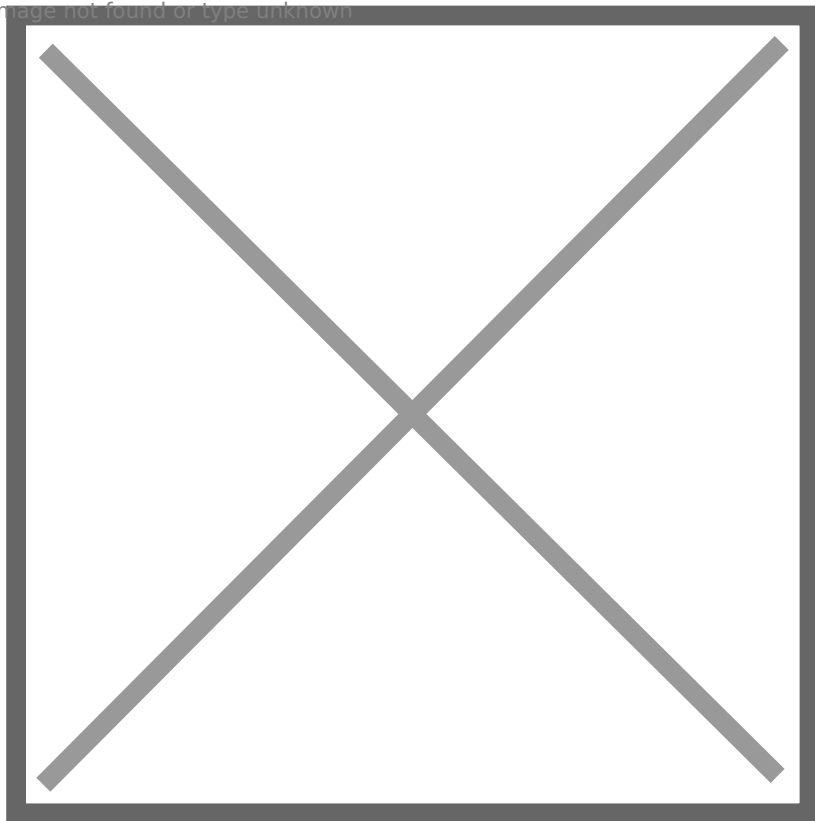
Image not found or type unknown

W podstawowej wersji - SOM A, pocisk ma zasięg 180 km. 27 września 2011 przeprowadzono próbę prototypu o zasięgu 250 km. Obecnie testowany jest już wariant o zasięgu 300 km i dokładności trafienia 5-10 m. Testy wersji zdolnej do zaatakowania celu w odległości do 500 km mają rozpocząć się jeszcze w bieżącym roku. W 2014 ma powstać pocisk samosterujący o zasięgu 1500-2500 km, a więc mający znaczenie

strategiczne (media informowały niedawno, że taki zasięg będzie miała turecka rakiet balistyczna, [Turcja buduje rakietę o zasięgu 2,5 tys. km](#), 2012-02-05). Miałby on być wystrzeliwany nie tylko z powietrza, ale i z ziemi.

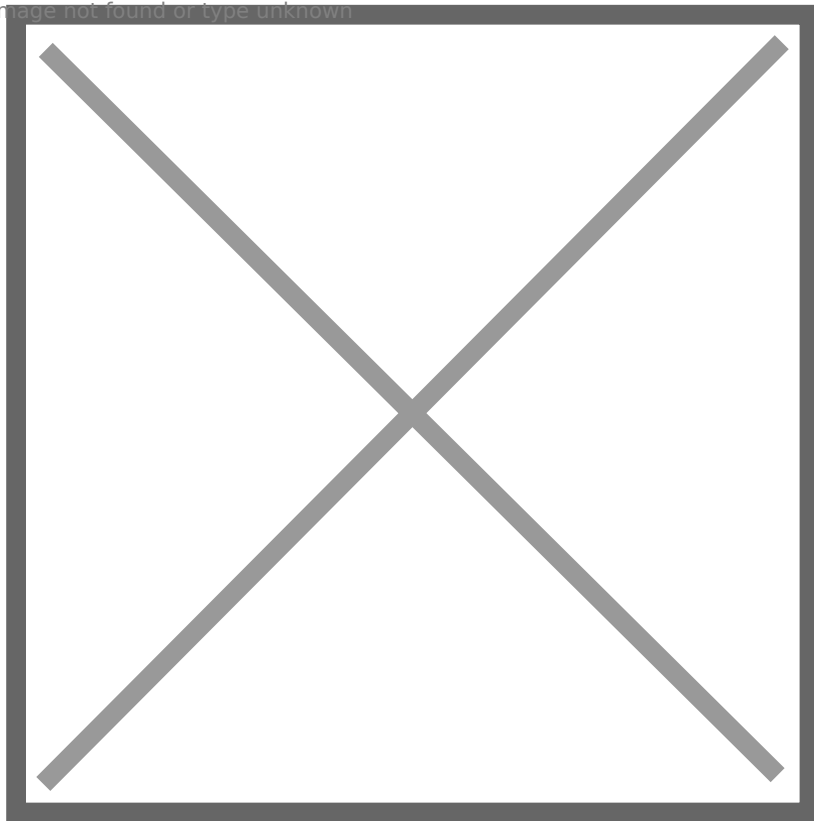
Image not found or type unknown

SOM A jest naprowadzany na cel z użyciem systemu pozycjonowania satelitarnego (wspomaganego INS i radarem mapującym) i może atakować cele o koordynatach określonych przed startem. Pociski SOM B1 i 2 są wyposażone w głowicę na podczerwień, udokładniającą trafienie w ostatniej fazie lotu. SOM B2 ma atakować szczególnie mocno chronione cele podwójnym penetratorem (patrz rysunek). W obu

wersjach SOM B ma być możliwe przekazywanie danych o celu już czasie lotu pocisku.

Image not found or type unknown

Test pocisku z głowicą wersji IIR przeprowadzono pod koniec lutego. Pocisk trafił wówczas we wskazaną wcześniej, jedną z 6 makiet podobnych budynków (patrz zdjęcie). Efekt zaprezentowano w czasie 4. Dni Przemysłu Obronnego, które odbyły się 1-2 marca.

Image not found or type unknown

Równoległe z rozwojem wersji lotniczych SOM trwają prace nad odmianą lądową. Pociski w tej wersji będą uzupełnione startowym blokiem przyspieszającym. Wyrzutnia lądowa ma przewozić dwa zasobniki z pociskami (patrz rysunki).

Rodzina pocisków samosterujących SOM (*Stand-off Mühimmat Seyir Füzesi*) jest rozwijana przez TÜBİTAK-SAGE od 2006. Istnienie lotniczej wersji SOM ujawniono 4

czerwca 2011 w czasie obchodów 100-lecia tureckiego lotnictwa wojskowego ([DSEİ 2011: Turecki pocisk samosterujący](#), 2011-09-20). SOM jako pierwszy system uzbrojenia poza USA wykorzystuje Universal Armament Interface (UAI), który ma ułatwić integrowanie uzbrojenia ofensywnego z platformą-nosicielem. UAI jest rozwinięciem Mil Std 1760.

Şekil 2: SOM-B2 mühimmat bileşenleri.

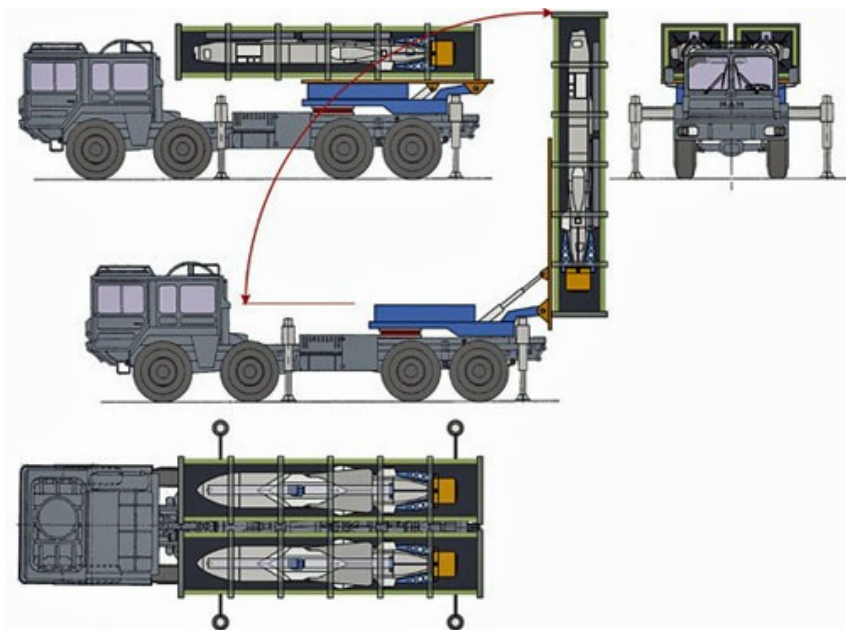
Şekil 1: SOM-B1 mühimmat bileşenleri. Arayıcı başlık dışında, SOM-A'nın bütün bileşenleri SOM-B1 ile aynıdır.

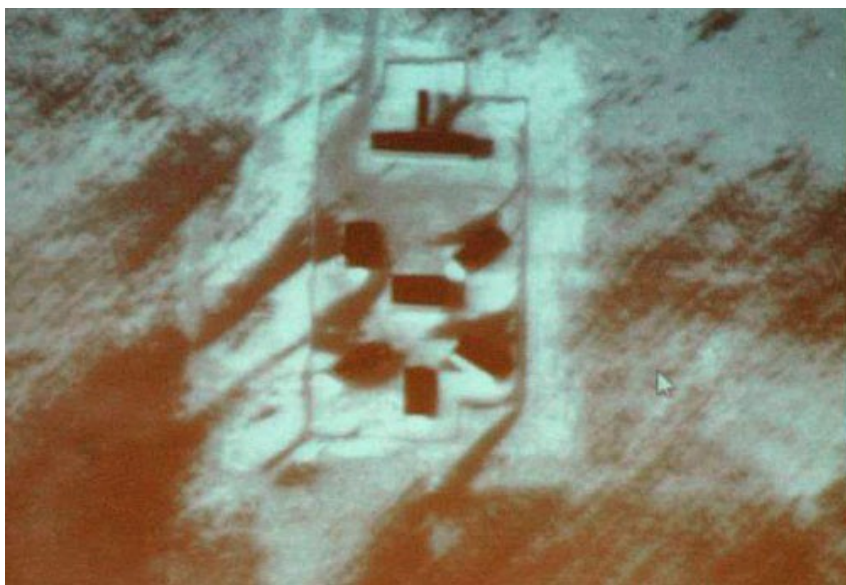
W podstawowej wersji - SOM A, pocisk ma zasięg 180 km. 27 września 2011 przeprowadzono próbę prototypu o zasięgu 250 km. Obecnie testowany jest już wariant o zasięgu 300 km i dokładności trafienia 5-10 m. Testy wersji zdolnej do zaatakowania celu w odległości do 500 km mają rozpocząć się jeszcze w bieżącym roku. W 2014 ma powstać pocisk samosterujący o zasięgu 1500-2500 km, a więc mający znaczenie strategiczne (media informowały niedawno, że taki zasięg będzie miała turecka rakiet balistyczna, [Turcja buduje rakietę o zasięgu 2,5 tys. km](#), 2012-02-05). Miałyby on być wystrzeliwany nie tylko z powietrza, ale i z ziemi.

SOM A jest naprowadzany na cel z użyciem systemu pozycjonowania satelitarnego (wspomaganego INS i radarem mapującym) i może atakować cele o koordynatach określonych przed startem. Pociski SOM B1 i 2 są wyposażone w głowicę na podczerwień, udokładniającą trafienie w ostatniej fazie lotu. SOM B2 ma atakować szczególnie mocno chronione cele podwójnym penetratorem (patrz rysunek). W obu wersjach SOM B ma być możliwe przekazywanie danych o celu już czasie lotu pocisku.

Test pocisku z głowicą wersji IIR przeprowadzono pod koniec lutego. Pocisk trafił wówczas we wskazaną wcześniej, jedną z 6 makiet podobnych budynków (patrz zdjęcie). Efekt zaprezentowano w czasie 4. Dni Przemysłu Obronnego, które odbyły się 1-2 marca.

Równolegle z rozwojem wersji lotniczych SOM trwają prace nad odmianą lądową. Pociski w tej wersji będą uzupełnione startowym blokiem przyspieszającym. Wyrzutnia lądowa ma przewozić dwa zasobniki z pociskami (patrz rysunki).

Powiązane wiadomości

[Rozwój SOM \(2012-03-11\)](#)

[DSEi 2011: Turecki pocisk samosterujący \(2011-09-20\)](#)

[Turcja buduje raketę o zasięgu 2,5 tys. km \(2012-02-05\)](#)

[Tureckie F-16 będą mogły atakować cele izraelskie \(2011-09-13\)](#)

[Turcja grozi Izraelowi \(2011-09-09\)](#)

[DSEi 2011: Turecki pocisk samosterujący \(2011-09-20\)](#)